

Dosarul nr. 2ra-1658/18

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul central (S. Osoianu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” împotriva lui Terenti Nicolae cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2016 a Judecătoriei Strășeni, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 15 decembrie 2015 SRL „Lexcolect Consulting” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Terenti Nicolae cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 28 iulie 2015 a încheiat cu Cabinetul Avocatului „Talmaci Iana” contract de cesiune a creanței nr. 001f/15, în baza căruia a fost cesionată creanța asupra sumei de 165 334, 59 de lei, în privința cedentului Terenti Nicolae.

Reclamantul a specificat că anterior, la 06 iulie 2011, Cabinetul Avocatului „Talmaci Iana” a încheiat cu Terenti Nicolae un contract de asistență juridică, în baza căruia avocatul și-a asumat obligațiunea de a asista, a reprezenta, a acorda consultații juridice, de a redacta și de a semna acte, cereri și de a reprezenta pe alte căi de atac, forme de executare, mediere prevăzute de Legea cu privire la avocatură, în cauza civilă privind încasarea din contul Lidiei Levinschi a datoriei pentru clientul Terenti Nicolae.

Conform art. 2 din contractul de asistență juridică, Terenti Nicolae și-a asumat obligațiunea să achite avocatului onorariul convenit de 5 000 de lei și onorariul de succes; în cazul în care va avea câștig de cauză acesta va achita avocatului onorariul de succes în mărime de 10% din sumele ce constituie câștigul de cauză, care va fi achitat imediat ce primește sumele de bani conform hotărârii judecătorești.

Reclamantul a mai indicat că conform hotărârii din 12 noiembrie 2010 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 27.07.2012 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 20.02.2013 a Curții Supreme de Justiție, pârâtul Terenti Nicolae a avut câștig de cauză în pricina civilă nominalizată, în care avocatul Talmaci Iana i-a reprezentat interesele.

Conform informației ce se conține în scrisoarea din 29.07.2015, adresată Ianei Talmaci din partea executorului judecătoresc Pașa Nicolae, căruia nu i se comunicase despre cesionarea creanței, acesta din urmă a informat că creditorul Terenti Nicolae, fiind de nenumărate ori somat, nu s-a prezentat și nu a acționat în vederea executării documentului executoriu în baza căruia în contul lui necesita să fie încasată suma de 1 653 345, 98 de lei, fapt de care depinde și achitarea datoriei față de reclamantul în cauză cu titlul de onorariu de succes, creanța fiind preluată de la cedentul Cabinetul Avocatului „Talmaci Iana”.

Astfel, reclamantul a considerat că Terenti Nicolae nu a acționat ca un creditor care dorește executarea hotărârii în beneficiul său, fapt care îi acordă posibilitatea să nu îndeplinească obligațiunile față de reclamant și anume, să achite onorariul de succes al avocatului, motiv din care suma onorariului respectiv se solicită a fi încasată în mod forțat, înainte de termen.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 165 334,59 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni, sediul central, acțiunea a fost respinsă.

La 16 ianuarie 2017 SRL „Lexcolect Consulting” a declarat apel împotriva hotărârii din 19 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni, sediul central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Lexcolect Consulting” și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni, sediul central.

Instanța de apel a reținut că SRL „Lexcolect Consulting”, preluând obligația, în temeiul art. 558 alin. (1) Cod Civil, astfel a preluat dreptul de creanță, așa cum creanța a existat în momentul transmiterii.

Concomitent, instanța de apel a reținut că conform prevederilor art. 234 Cod civil, actul juridic se consideră încheiat sub condiție, când apariția și încetarea drepturilor subiective civile și a obligațiilor corelative, depind de un eveniment viitor și nesigur ca realizare.

În contextul obligației stabilite în contractul de asistență juridică din 06 iulie 2011 și anume, cea de achitare din partea lui Terenti Nicolae a onorariului de succes în mărime 10 % din sumele ce constituie câștigul de cauză, instanța de apel a apreciat că obligația respectivă este o obligația condiționată, executarea căreia depinde de un eveniment viitor, astfel doar prin îndeplinirea condiției, obligația devine scadentă.

În concluzie, prin realizarea condiției suspensive, obligația se consolidează, iar ca consecință creditorul are dreptul de a pretinde plata de la debitor. În asemenea circumstanțe, până la îndeplinirea condiției, adică până la primirea efectivă a mijloacelor bănești dispuși spre încasare în temeiul hotărârii din 12 noiembrie 2010 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, instanța de apel a considerat că SRL „Lexcolect Consulting” nu poate pretinde la executarea obligației.

La 21 iunie 2018 SRL „Lexcolect Consulting” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a a normelor de drept material și procedural prin aprecierea arbitrară a probelor.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru